

พระราชกฤษฎีกา

เปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน
ในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย
ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง
ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน
ในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด
อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓๖/๑
แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมาย
ที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕

LIRT

ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันซึ่งพลเมืองเล็กใช้ประโยชน์แล้ว ในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง เนื้อที่ประมาณ ๕ ไร่ ๕๔ ๑/๑๐ ตารางวา เป็นกรรมสิทธิ์ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สมัคร สุนทรเวช

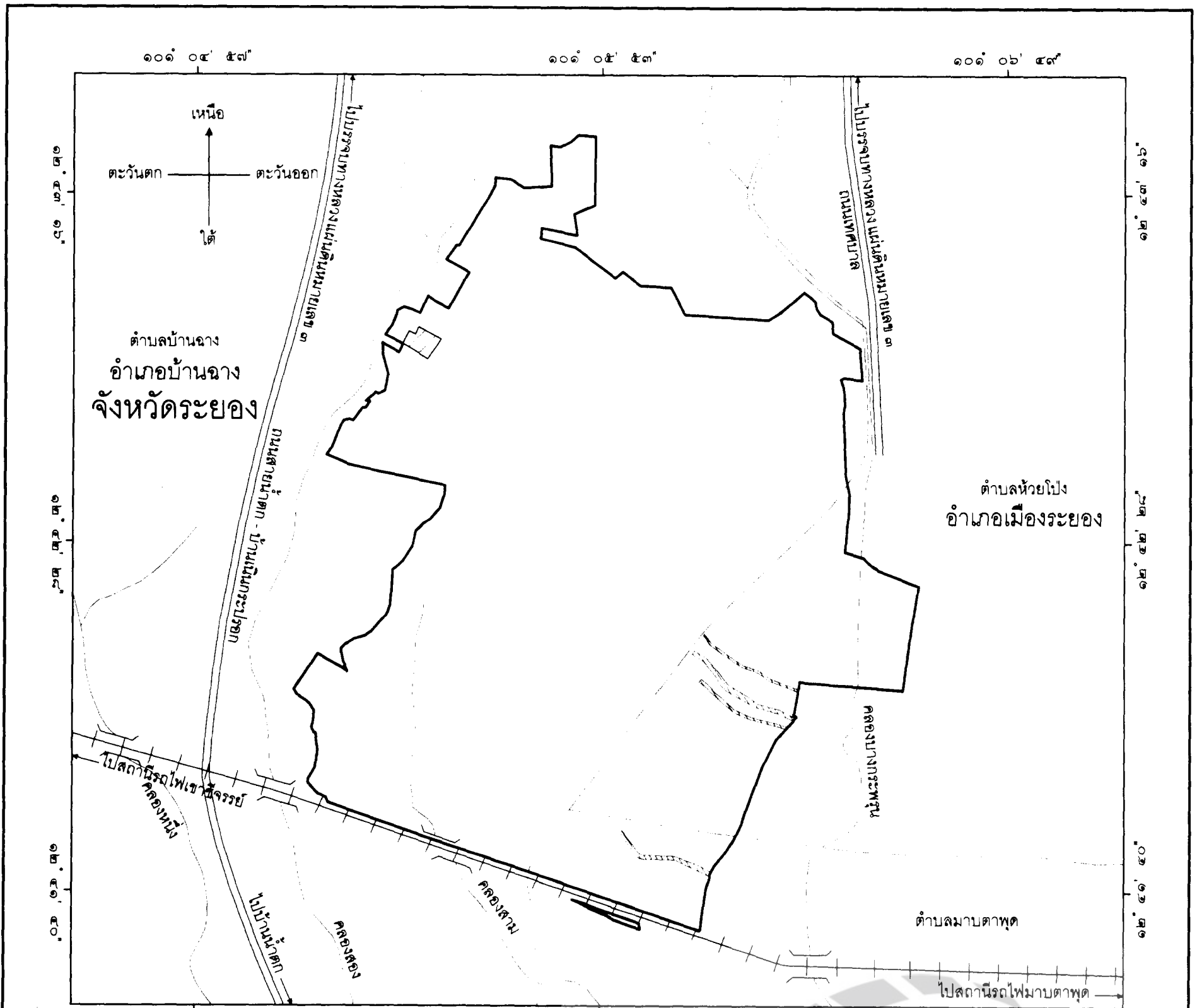
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา
เปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน
ในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย
ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง
ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๑

เนื้อที่ประมาณ ๙ ไร่ ๙๔ $\frac{๓}{๑๐}$ ตารางวา

มาตราส่วน ๑ : ๒๐,๐๐๐

๑,๐๐๐ ๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ เมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่เปลี่ยนแปลงสภาพ
- เขตอุตสาหกรรมทั่วไป
- บริเวณที่กันออกจากการเป็นเขตอุตสาหกรรมทั่วไป
- เขตอำเภอ
- เขตตำบล
- ทางหลวง ถนน ขอบ
- ทางรถไฟ
- สะพาน
- แม่น้ำ คลอง ห้วย

วิวัฒน์ วัฒนวิวัฒน์

(นายวิวัฒน์ สัมมาชีวิวัฒน์)

ผู้อำนวยการกองออกแบบ

(นายอุทัย จันทิมา)

ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
Legislative Institutional Repository of Thailand

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง มีพื้นที่ครอบคลุมสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันซึ่งเป็นทางสาธารณประโยชน์และ ดำรงสาธารณประโยชน์ เนื้อที่รวมประมาณ ๕ ไร่ ๕๔ $\frac{๑๑}{๑๐}$ ตารางวา ปัจจุบันพลเมืองได้เลิกใช้ ประโยชน์ร่วมกันในที่ดินดังกล่าวแล้วและการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยประสงค์จะได้กรรมสิทธิ์ เพื่อนำไปพัฒนาให้เป็นส่วนหนึ่งของเขตอุตสาหกรรมทั่วไป นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย สมควรเปลี่ยนแปลง สภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันดังกล่าว เพื่อให้มีผลเป็นการถอนสภาพที่ดินนั้น จากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินและให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ภายใต้งบเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ให้ความยินยอมและการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทยได้ชำระราคาที่ดินให้แก่กระทรวงการคลังแล้ว และโดยที่มาตรา ๓๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีประกาศตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง จัดตั้งหรือเปลี่ยนแปลงนิคมอุตสาหกรรมและมีสาธารณสมบัติของแผ่นดินอยู่ในเขตดังกล่าว ให้ตราพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินได้ โดยระบุแปลงและจำนวนเนื้อที่ดิน โดยประมาณที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยประสงค์จะได้กรรมสิทธิ์ไว้ในพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้